

Dispozitivul

1. *Respinge recursul.*
2. *Domnul Luigi Marcuccio suportă propriile cheltuieli de judecată.*

(¹) JO C 355, 17.11.2012.

Ordonanța Curții (Camera a zecea) din 14 martie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale di Tivoli — Italia) — Claudio Loreti, Maria Vallerotonda, Attilio Vallerotonda, Virginia Chellini/Comune di Zagarlo

(Cauza C-555/12) (¹)

(Trimitere preliminară — Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Punerea în aplicare a dreptului Uniunii — Lipsă — Necompetență vădită a Curții)

(2013/C 129/11)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale di Tivoli

Părțile din procedura principală

Reclamant: Claudio Loreti, Maria Vallerotonda, Attilio Vallerotonda, Virginia Chellini

Pârât: Comune di Zagarlo

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Tribunale di Tivoli — Interpretarea articolului 47 al treilea paragraf din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, precum și a articolului 6 din Convenția europeană a drepturilor omului coroborate cu articolul 6 TUE și cu articolul 52 alineatul (3) din Carta drepturilor fundamentale — Reglementare națională care prevede o repartizare a competențelor între instanțele civile și administrative care se întemeiază pe distincția între drepturile subiective și interesele legitime — Lipsa unei distincții univoce între noțiunile menționate

Dispozitivul

Curtea de Justiție a Uniunii Europene este vădit incompetentă să răspundă la întrebările adresate de Tribunale di Tivoli (Italia).

(¹) JO C 32, 2.2.2013.

Recurs introdus la 21 februarie 2013 de Electrabel SA împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia) pronunțată la 12 decembrie 2012 în cauza T-332/09, Electrabel/Comisia

(Cauza C-84/13 P)

(2013/C 129/12)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Electrabel SA (reprezentanți: M. Pittie și P. Honoré, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile

- Declararea recursului drept admisibil și fondat;
- în consecință, anularea hotărârii atacate întrucât obligă Electrabel la plata unei amenzi în cuantum de 20 de milioane de euro;
- în consecință:
  - fie trimiterea cauzei spre rejudecare la Tribunal,
  - fie pronunțarea în mod definitiv, admițându-se concluziile formulate de reclamantă în primă instanță și anulând decizia în litigiu întrucât obligă Electrabel la plata unei amenzi în cuantum de 20 de milioane de euro sau reducând cuantumul amenzii în mod semnificativ;
  - obligarea Comisiei Europene la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Recurenta invocă trei motive în susținerea recursului introdus împotriva Hotărârii prin care Tribunalul a confirmat decizia Comisiei din 10 iunie 2009, prin care Electrabel a fost obligată la plata unei amenzi de 20 de milioane de euro pentru încălcarea articolului 7 din Regulamentul (CEE) nr. 4064/89 (¹), privind controlul concentrărilor economice între întreprinderi.

În primul rând, recurenta reproșează Tribunalului că a încălcat dispozițiile articolului 14.3 din regulamentul citat anterior, întrucât a reținut pretinsa „durată” a încălcării drept element de stabilire a cuantumului amenzii, deși acest articol prevede că valoarea amenzii trebuie stabilită numai în funcție de „natura” și de „gravitatea” încălcării.

În al doilea rând, recurenta critică Tribunalul că a încălcat principiul neretroactivității legii, întrucât a aplicat dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 139/2004 (²) unei operațiuni de concentrare realizate înainte de intrarea în vigoare a acestuia și careia îi erau aplicabile așadar dispozițiile Regulamentului (CEE) nr. 4064/89.

În ultimul rând, recurenta apreciază că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept, și a realizat o motivare contradictorie, întrucât a calificat încălcarea reținută împotriva Electrabel ca fiind continuă, deși ar fi vorba despre o încălcare instantanee.

- (¹) Regulamentul (CEE) nr. 4064/89 al Consiliului din 21 decembrie 1989 privind controlul concentrărilor economice între întreprinderi (JO L 395, p. 1).
- (²) Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului din 20 ianuarie 2004 privind controlul concentrărilor economice între întreprinderi (JO L 24, p. 1, Ediție specială 8/vol. 1, p. 201).

Recurs introdus la 26 februarie 2013 de Cooperativa tra i Lavoratori della Piccola Pesca di Pellestrina Soc. coop. rl și alții împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a patra) din 12 decembrie 2012 în cauza T-260/00, Cooperativa San Marco fra Lavoratori della Piccola Pesca — Burano Soc. coop. rl și alții/Comisia Europeană

(Cauza C-94/13 P)

(2013/C 129/13)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurenți: Cooperativa tra i Lavoratori della Piccola Pesca di Pellestrina Soc. coop. rl și alții (reprezențanți: A. Vianello, A. Bortoluzzi și A. Veronese, avocați)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană, Republica Italiană, Cooperativa Pescatori di San Pietro in Volta Soc. coop. Rl și alții

Concluziile recurenților

— anularea și/sau modificarea ordonanței atacate, cu obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurenții invocă erori de drept în aplicarea principiilor exprimate de Curtea de Justiție în Hotărârea Comitato Venezia vuole vivere, pe de o parte, în ceea ce privește obligația de motivare a deciziilor Comisiei în materie de ajutoare de stat și, pe de altă parte, în ceea ce privește distribuirea sarcinii probei referitor la condițiile de la articolul 107 alineatul (1) TFUE.

Prin ordonanța care face obiectul prezentului recurs, Tribunalul nu s-ar fi conformat deciziei Curții din Hotărârea Comitato Venezia vuole vivere din 9 iunie 2011 care stabilește că decizia Comisiei trebuie să conțină în ea însăși toate elementele esențiale pentru punerea sa în aplicare de către autoritățile naționale. Deși decizia nu conținea elementele esențiale pentru

punerea sa în aplicare de către autoritățile naționale, Tribunalul nu ar fi constatat nicio carență în metoda adoptată de Comisie în decizia atacată, ceea ce implică o eroare de drept.

În temeiul principiilor enunțate de Curte în Hotărârea Comitato Venezia vuole vivere, în cadrul recuperării, revine statului membru — iar nu beneficiarului — sarcina de a demonstra de la caz la caz îndeplinirea condițiilor prevăzute la articolul 107 alineatul (1) TFUE. În speță, Comisia a omis să precizeze însă „modalitățile” unei astfel de verificări; în consecință, întrucât nu dispune de elementele esențiale pentru a demonstra, în cadrul recuperării, că avantajele acordate constituie, pentru beneficiari, ajutoare de stat, Republica Italiană ar fi decis — prin Legea nr. 228 din 24 decembrie 2012 (articolul 1 punctul 351 și următoarele) — să răstoarne sarcina probei, contrar celor stabilite în jurisprudența comunitară. Potrivit legiuitorului italian, nu revine în special statului, ci fiecărei întreprinderi beneficiare a ajutoarelor acordate sub formă de exonerare de unele sarcini sociale, să aducă dovada că avantajele în discuție nu denaturează concurența, nici nu afectează schimburile comerciale intracomunitare, în lipsa căreia se prezumă caracterul propriu al avantajului acordat de a denatura concurența și de a afecta schimburile comerciale dintre statele membre. Toate acestea ar fi contrare principiilor enunțate în Hotărârea Comitato Venezia vuole vivere.

Recurs introdus la 26 februarie 2013 de Alfier Costruzioni Srl și alții împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a patra) din 12 decembrie 2012 în cauza T-261/100, Sacaim SpA și alții/Comisia Europeană

(Cauza C-95/13 P)

(2013/C 129/14)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurenți: Alfier Costruzioni Srl și alții (reprezențanți: A. Vianello, A. Bortoluzzi și A. Veronese, avocați)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană, Republica Italiană, Sacaim SpA și alții

Concluziile recurenților

— anularea și/sau modificarea ordonanței atacate, cu obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurenții invocă erori de drept în aplicarea principiilor exprimate de Curtea de Justiție în Hotărârea Comitato Venezia vuole vivere, pe de o parte, în ceea ce privește obligația de motivare a deciziilor Comisiei în materie de ajutoare de stat și, pe de altă parte, în ceea ce privește distribuirea sarcinii probei referitor la condițiile de la articolul 107 alineatul (1) TFUE.